

OBSAH.

Strana

Předmluva	5
---------------------	---

List první.

Účel spisu.

I. Oplakávati smrt svých příbuzných a drahých jest dovoleno, nepřestáváme-li při tom doufati. — Svědectví sv. Augustina. — Praxe církevní. — Slova sv. Paulina. — Příklad Ježíše Krista	7
II. Blaženost podstatná a nahodilá. — Tři bludy o blaženosti nahodilé. — Svědectví Rousseauovo, kterak filosofové bludů těch využitkovali. — Bludy ty třeba vyvrátiti	11
III. Pravda-li, že svatí nemilují nikoho kromě Boha? Svatí se mezi sebou milují jako členové jedné rodiny, bratří; jako dva přátelé, kteří nalézají na sobě všecky dokonalosti. — Bůh žárlí jen na lásku klanění čili bohopoctu. — Vzájemná láska svatých oslavuje Boha jako Tvůrce, Otce, původce vší něhy a krásy	15
IV. Zda-li z toho, že Bůh blaženým dostačuje, také plyne, že kromě Boha nebudou mít blažení již ničeho? — Štědrost, kterou osvědčuje Bůh ve všech řádech, dokazuje, jak teprve bude Bůh štědrým v řádu slávy věčné. — Jak bloudí,	

- kdož soudí, že se v nebesích zapomíná, nebo
že se duše tam stávají necitelnými. — Svatý
František Saleský 20

List druhý.

V nebi se všickni poznávají.

- Důkazy ze sv. Písma. — Vypravování o lakovém
boháči vysvětlené od sv. Irenaea, dále od
sv. Řehoře Velkého. — Událost, již na doklad
uvádí. — Poslední soud. — Základ, z něhož
sv. Theodor Studita při důkazech svých vychází 27

- II. Důkazy z ústního podání: slova sv Athanáše,
sv. Paulina, sv. Augustina, Honoria a Bertiho. —
Útěcha, kterou odtud čerpal sv. Ambrož
pro bratry, Photius pro rodiče, sv. Jeroným,
svatý Augustin a svatý Jan Zlatoustý pro
vdovy 35

List třetí.

Odpověd na některé námítky.

- I. Jak nebezpečno, zůstanou-li námítky nevyvráceny. — Námítky vznikají tím, že mnozí
si tvoří falešný aneb úzký pojem o nebi. —
Katolickou náuku o nebi vystihl šťastně věhlasný
básník vlašský Dante. — Poznávání blažených
v nebesích. — Oni znají potřeby naše. — Oni
nám spějí rádi ku pomoci. — Oni pamatují všecko 45
- II. V nebesích roste s poznáním také láska. —
Slova sv. Bernarda při rozličných případ-
nostech. — Náhled sv. Tomáše Akvinského. —

Zjevení sv. Kateřiny Sienanské. — Souhlas mezi poznáním a láskou. — V nebi není ani závist ani žárlivost, nýbrž dokonalá spokojenosť	51
III. V nebi není třeba, aby ti, kdož viděti chtějí tvory, odvraceli při tom zraky své ode Stvořitele. — Nebe není místo vytržení čili extase, kde bychom mohli zapomněti svých příbuzných a přátel. — Přirozenost lidská, co měla dobrého, podrží navždy. — Milost Boží jí v nebesích nepotlačí, jako jí nepotlačovala ani na zemi	58
IV. V nebi není možno, aby se kdo rmoutil nad zavržením jiné osoby. — Zavrženec tam již nepožívá žádné lásky. — Vůle blažených shoduje se úplně s vůlí božskou	63

Dodatek ke třetímu listu.

Modleme se i za ty hříšníky, kteří smutně skončili.

I. O tajemství milosti při smrti. — Jak možno si je vysvětliti. — Mocné působení modliteb, které se konají při smrti nebo po smrti hříšníků; náhled Ravignanův. — Svědectví sv. Jana Zlatouštého	67
II. Příklad ze života sv. Gertrudy. — Pravda ta jest jen použitím všeobecného principu o našem vykoupení. — Ona poskytuje bolestem našim velikou útěchu	72

List čtvrtý.

Příbuzní se zase poznají, nebo rodina v nebesích.

I. Rodina křesťanská jako odlesk tří tajemství našeho náboženství. — Rodina v nebesích
--

sjednocena. — Tertullián. — Příklad Spasitelův.	76
— Dojemný obraz, jaký nám podá rodina v nebesích. — Ježíš a Maria se poznávají. — Marie pečeje o Ježíše ve svatostáñku skrytého. — Ona má moc na srdce jeho . . .	76
II. Svatí se těšili v naději, že se shledají v nebesích zase s příbuznými. — Blahosl. Jindřich Suzo. — Sv. Tomáš Akvinský. — Sv. František Xaverský. — Sv. Terezie — Její úsudek o mateřském štěstí. — Štěstí rodičův, jichž dítky bohabojně žijí	82
III. Úplná shoda v této příčině u všech svatých. — Sv. Theodor Studita. — Jeho chvalořec na svou matku. — Listy, jež ku potěše psal. — Čistá láska manželů v nebesích. — Sv. Františka Romana a syn její Evangelista. — Radoš rodičův a dítek v ráji	88

List pátý.

Přátelé se zase poznají, nebo přátelství v nebesích.

I. Všickni svatí těšili se při myslénce, že své přátele v nebesích zase poznají a je dále milovati budou. — Myslénky blah. Ethelréda. — Slova kněze Rapina. — Sv. Ambrož. — Kněz Ars	98
II. Výkvět zvláštního přátelství. — Jeho nepřetržité trvání, které jest právě znamením, že přátelství to jest svaté, pravé; sv. Jeroným. — Sv. přátelství jest předehrou a předchutí nebeské slasti; sv. František Saleský. — Vidění sv. Vincence z Paula. — Že přátelství jejich potrvá stále, těšili sv. Řehoř Naziazenský, sv. Augustin, sv. Cyprian	105

- III. My se můžeme kojiti nadějí, že přítele svého v nebesích zase nalezneme. — Velici svatí také v této naději žili. — Náhled sv. Františka Xaverského. — Nadpřirozené spojení dvou srdcí. — Zvyšování duchovního příbuzenství dvou bohabojných duší. — Zcela zvláštní bratrství 110

List šestý.

Člověk pozná anděly, nebo spojení andělův a lidí v nebesích.

- I. Bůh obnoví nebe a zemi, abychom se radovali ze tvorů hmotných. — Přirovnání sv. Tomáše. — Sv. Jan Zlatoustý. — Ještě větší však bude radost naše nad duchy čistými! — V nebi budeme vřaděni mezi anděly. — Malé dítky budou tvořiti desátý sbor. — Vidění sv. Františky Romany 116
- II. My nebudem více než andělé pohrouženi v patření na Boha. — Jako andělé tak i my budeme moci pohlížeti na tvory a rozmlouvat s nimi. — Spatříme odsouzence. — My se tak dobře poznáme jako čistí duchové se poznávají. — Nebudeme míti žádných tajností, jak tvrdí sv. Bernard, sv. Řehoř a sv. Augustin. — Nicméně naše myšlenky nebudou od nich poznány, leda se svolením naší vůle 121
- III. Každý z nás pozná svého anděla strážce a sám bude také od něho poznán. — Jaká z toho vyplyně pro obě strany radost. — Svaté přirovnává Dante ku květinám a anděly k jiskrám.

- Všickni svatí v nebesích podobají se jediné růži a andělé včelám kolem ní obletujícím. — Kristus Pán přirovnává sám nebesa k hostině.
 — Vzájemné obcování andělův a lidí . . . 128

List sedmý.

Praktické výsledky.

- I. Poznání tvorů v poměru ku poznání Stvořitelovu jest nepatrno. — Nieméně ono tvoří část blaženosti nahodilé. — Blažení v nebi znají všecka tajemství minulosti a radují se z nich. — Znají především vše, co se jejich přítel a příbuzných týče. — Svědkové, kteří to dokazují, tvoří pravý oblak, oblak to jasný a světlý. — Protivníci zase podobají se černému mraku 135
- II. Naděje, že se v nebi zase poznáme, mírní náš bol. — Příklad a slova Fénelonova. — Ona podporuje naši zbožnost a lásku. — Přispívá dále k tomu, že se zabýváme svými drahými a ctnostnými nebožtíky, — které můžeme také vzývati o pomoc. — Příklad sv. Františka Xaverského, sv. Ludvíka Bertranda, Eméryho. — Duše v očistci orodují za nás 139
- III. Že se v nebesích zase poznáme, má nám býti pobudkou k větší horlivosti. — K horlivosti v podporování drahých nebožtíkův. — K horlivosti v obrácení hříšníkův. — K horlivosti ve hledání vlastní spásy. — Nebe počíná nám v čase a končí ve věčnosti. — Sláva tolíko rozvine símě milosti. — My zvíme na věčnosti

vše, co kdo pro nás učinil a my jakož i on
budeme se z toho radovati. — Každá ozdoba
na koruně matčině bude novou radostí pro
dítky její 145

Modlitby za ty, kdož jsou nám drazí.

1. Modlitba k nejsv. Trojici 152
2. Modlitba k Pánu Ježíši 153
3. Modlitba k Panně Marii, sv. Josefу a ke všem
Svatým 154

